

[Ministeren for offentlige arbejder.]

må jeg bede det ærede medlem om ikke blot her fra tingets talerstol at kritisere — det er naturligvis en aldeles fri sag, det er klart, det ved enhver —, men også virkelig at stille disse forslag, stille dem overfor statsbanernes ledelse eller overfor mig, så vil de gå videre på en sådan måde, at den uhyre kunnen og viden, som det ærede medlem åbenbart har om disse forhold, virkelig kommer samfundet til gode.

Chr. Nielsen: Jeg er ikke uvidende om, at der foregår en rationalisering indenfor statsbanerne, det udtalte jeg mig også om, men jeg kender så meget til det, at jeg ved, at når der er tale om rationalisering indenfor statsbanerne, stræber man i første række efter at overflødiggøre personale, underordnet personale vel at mærke. Det er det, der altid ligger nærmest for, når man taler om rationalisering.

Ministeren ville gøre de eksempler, jeg fremkom med, til insinuationer. Nuvel, ministeren kan opfatte det, som han vil, det afgørende er, at der var tale om en selvoplevelse og et eksempel, som jeg har sikker viden om, så jeg synes ikke godt, man kan tale om insinuationer i den forbindelse. Når jeg herfra påstår, at der af statsbanernes embedsmænd ikke foretages det, som rettelig burde foretages for at spare statsbanerne for nogle penge, tror jeg ikke, man kan gøre det til en insinuation i egentlig forstand. Jeg vil hellere sige, at det, jeg her har understreget, viser en indlevet foreteelse i statsbanernes administration, som man ganske bestemt ikke forbinder hverken med korrupsion eller noget andet. Det er en naturlig indlevet foreteelse, således skal det nu engang være. Der findes et utal af mennesker indenfor statsbanernes administration, som hylder det såkaldte private initiativ, og som gør deres til at holde dette private initiativ i gang.

Ministeren siger, at han vil gerne stille sin viden op imod min. Det kan man jo slet ikke diskutere. Det afgørende er, at for mit vedkommende drejer det sig om et par og tyve års erfaring som beskæftiget ved statsbanerne, indtil jeg kom væk i 1943. Det er ganske vist en erfaring, der bygger på det underste lag, medens ministerens viden i høj grad bygger på det øverste lag indenfor statsbanerne, og det er klart, at der må være en himmelvid forskel på opfattelsen af tingene, når man er informeret ude i det daglige praktiske arbejde, eller

når man informeres i kontorerne i Sølvgade.

Ministeren efterlyser praktiske forslag. Nuvel, i mine indledende bemærkninger har jeg været inde på at anvise en af de veje, man burde følge for at dæmme op for de udgiftsstigninger, som forestår. Hvad iøvrigt angår dette at stille forslag, lød det jo, som om det så at sige var enhver beskåret at møde med forslag overfor statsbanernes administration, så ville man være sikker på, at der blev vist den største forståelse og imødekommenhed. Må jeg hertil sige, at fra mit praktiske virke i statsbanerne har jeg erfaring for, at det stik modsatte er tilfældet.

Der har altid indenfor statsbanernes administration hersket dette: vi alene vide. Hvis en værkfører tillod sig, da der var tale om værkstedsombygninger, i sin fritid at eksperimentere med den bedste udformning af de nye værksteder og lavede en model og så gik op i Sølvgade og præsenterede den, var man ikke interesseret i at se modellen og spørge om enkeltheder, nej, det eneste, man gjorde, var, at man sagde: Hvem har bedt Dem om at lave det?

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, at rationaliseringen ikke alene tilstræber at overflødiggøre underordnet personale, slet ikke, nej, den tilstræber også at gøre arbejdet lettere for alle grene, også for det underordnede personale. Enhver, der kender til fabriksvirksomhed, industrivirksomhed og statsbanevirksomhed, vil være bekendt med, at rationaliseringer, når de virker, som de skal, faktisk gør arbejdet meget, meget lettere for de forskellige grene og gør det hurtigere derigennem, at den gamle form, hvorved det krævede meget mere sved, falder væk. At der dertil også undertiden kommer, at man kan spare personale, og ikke blot underordnet personale, er en given ting, men det skal bare ikke gives den farve, som det ærede medlem så gerne vil give det.

Jeg vil gerne sige med hensyn til spørgsmålet om insinuationer, at det var — det vil fortrykkes vise — afgjort en insinuation overfor de ingeniører, det ærede medlem talte om, som påstodes at ville favorisere tidligere studenterkammerater.

Med hensyn til spørgsmålet om viden har jeg kun stillet min viden op mod det ærede medlems på et enkelt punkt. Jeg har sandelig ikke påstået, at jeg ved nær så meget om, hvordan statsbanernes for-